

Eugeniusz Woronko

Official Number	P-1235
Rank	polski:kpt.inż./307 DMN/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1900-12-25
Date of death	1977-06-07
Cemetery	Lublin, Biała - Cmentarz Komunalny Wsp. 51.2438951345837, 22.5455224514008
Grave	Rodzinny P2KJ/A/6 Rodzinny
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Personel PSP w Wielkiej Brytanii..." T.J. i Anna Krzystek
Zdjęcia Wiesław Grudniak oraz Wojciech Małecki
Zdj. portret. i w galerii: Hanna Olszewska

Link do zapalenia wirtualnego znicza:

Niebieska Eskadra (c)

Kapitan lotn. sł. Technicznej PSP urodził się w Wilnie 25.12.1900 r. w rodzinie inteligenckiej Konstantego Woronko (dyrektora filii Warszawskiej Drukarni w Wilnie) i Heleny

z Bartkiewiczów Woronko. Rodzeństwo: Włodzimierz, Helena, Irena, Maria (bliźniaczka), Anatol. W 1919 r. ukończył Prywatne Gimnazjum Welera w Wilnie otrzymując rosyjskie świadectwo dojrzałości.

W listopadzie 1920 r. zaciągnął się do 211 Pułku Ułanów W.P. i służył w nim do kwietnia 1921 r. W listopadzie 1921 r. rozpoczął studia na U.S.B w Wilnie na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym uzupełniając maturę rosyjską dodatkowym egzaminem przed Komisją Egzaminacyjną przy tym uniwersytecie. Po 1,5 roku przeniósł się na Wydział Inżynierii Lądowej i Wodnej Politechniki Lwowskiej, którą ukończył w 1931 r.

W lipcu i sierpniu 1928 r. uczył się w SPRez Lotn. w Poznaniu, następnie w SPRez. Lotn. w Dęblinie, praktykę odbył w 5 Pułku Lotn. w Poznaniu (Wilnie - W. Grudniak), po której został /01.01.1932 r./ przeniesiony do rezerwy w stopniu podporucznika rez. lot. starsz. i otrzymał Odznakę nr 377 5 Pułku Lotniczego.

W latach 1931-1933 uczył matematyki na kursach maturalnych przy Gimnazjum im. Kraszewskiego w Wilnie. Od 1933 r. do wybuchu wojny pracował w Szefostwie Budownictwa DOKP nr 3 w Lublinie w charakterze z-cy kierownika Wydziału Budowlanego. W 1934 r. ożenił się z Heleną Androwicz, z którą miał troje dzieci.

13.09.1939 r. został wraz z całym szefostwem ewakuowany do Rumunii, po czym przebył szlak: Jugosławia, Francja, Maroko, Gibraltar, Szkocja, Anglia.

Początkowo przebywał w Centrum Wyszkozenia Lotniczego W Blackpool, a od października 1942 r. pełnił służbę jako oficer techniczny w 307 Dywizjonie Myśliwców Nocnych. M. in. budował lotniska w Hatefield i Redhill. W 1941 r. został awansowany na porucznika, a od 01.09.1944 r. na kapitana.

05.06.1947 r. Eugeniusz Woronko przyплыł na Batorym do Gdańska razem m.in. ze Stanisławem Skalskim i Witoldem Łokuńewskim (Łokuciewskim - W. Grudniak). Od 01.09.1947 r. został zatrudniony w Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego, a następnie w U.W. w Lublinie na stanowisku naczelnika Wydziału Urbanizacji. We wrześniu 1951 r. podjął pracę w Państwowych Szkołach Budownictwa gdzie pracował do śmierci.

Po przyjeździe do Lublina został natychmiast rozpracowany przez W.U.B.P. jako obcy klasowo i poddany wszechstronnej inwigilacji. Inwigilacja dotyczyła również pozostałej w Lublinie rodziny, szczególnie żony Heleny, a także najmłodszego, kilkuletniego syna Marka.

Z materiałów IPN w Lublinie: ?12.06.1947 r. o godz. 5 rano [?] wraz z mężem powrócił do Lublina, mąż [?] był w mundurze zielonym- systemu angielskiego lecz bez dystynkcji i miał dwie walizki większe

ze sobą? ? doniósł wnikliwie informator SB chociaż pomylił się co do koloru mundury.

Eugeniusz Woronko zmarł 07.06.1977 r. Helena Woronko zmarła 28.12.1988 r. Dzieci: Marek Woronko- lekarz chirurg urodzony 14.09.1939 r., zmarł 22.08.1987 r.

Córki: Maria Teresa Berzyńska i Hanna Helena Olszewska- obie nauczycielki obecnie na emeryturze.

Opracowała córka Hanna Woronko Olszewska